

Silkevejs-konference afholdt i Istanbul

17. dec. 2014 – En todages konference med titlen »Silkeveje: Inspiration og Muligheder« afholdtes i Istanbul den 11.-12. december, sponsoreret i fællesskab af Den Kinesiske Folkerepubliks Statsråds Forskningscenter for Udvikling, Serbisk Center for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling, Tyrkisk Center for Strategisk Forskning, og Tyrkisk Organisation for Politisk, Økonomisk og Social Forskning. Flere end 200 personer fra det politiske og akademiske liv deltog i konferencen. På konferencen var der talere fra Kina, Tyrkiet, Serbien, Makedonien, Aserbajdsjan, Albanien, Montenegro og Pakistan. Mødet gav også mulighed for diverse bilaterale drøftelser mellem de forskellige delegationer.

Den tyrkiske premierminister Davatoglu sendte sine hilsener til konferencen. Afslutningspanelet inkluderede taler af Miquel Angel Moratinos Cuyaube, Spaniens tidl. udenrigsminister, og Shaukat Aziz, Pakistans tidl. premierminister.

I en tale på konferencen sagde Li Wei, præsident for Forskningscentret for Udvikling, at forslagene til Silkevejen var i færd med at bevæge sig fra blot at være en 'køreplan' til samarbejde på praktisk niveau.

»Initiativerne udvikler sig fra forslag til handlinger, arbejdsplanen bliver til virkelighed, og indsatsen med kommunikation om idéerne skifter over til praktisk samarbejde«, sagde Li. »Det fremtidige arbejde kræver eksperter, lærde og entreprenører fra alle lande for at drøfte de specifikke samarbejdsområder og -metoder«, sagde Li.

Foto: Li Wei, præsident for Kinas Forskningscenter for Udvikling, nummer 4 fra venstre, ved et besøg på ITER i oktober, 2011.

Schiller Instituttets Resolution for at stoppe krig spredt sig som steppebrand i kinesiske medier

17. dec. 2014 – Mindst et halvt dusin kinesiske medier har dækket udgivelsen af de første underskrivere af Schiller Instituttets resolution med overskriften: »USA & Europa: Afvis geopolitik og samarbejd med BRIKS«. Dækningen er temmelig bred, hvor de fleste af presseindlæggene citerer en betydelig del af resolutionen, såvel som også lange citater fra et interview, som Helga Zepp-Larouche gav til den kinesiske avis People's Daily, publiceret den 12. dec., hvor hun fortalte om kampagnen og projektet med at distribuere og offentliggøre resolutionen mod krigsfremstødene. I interviewet talte fr. Zepp-LaRouche om faren for krig, sammenbruddet af de vestlige økonomier, samt hvor ekstremt vigtigt, præsident Xis forslag om den Nye Silkevej er, som et alternativ til det aktuelle fremstød for krig.

De websider, der har udlagt dækningen, omfatter Peoples Daily.net, sohu.com, Xinhua.net forum, Det Kinesiske Socialvidenskabelige Akademis webside, China Youth Internationals webside, flere lokale, kinesiske byers websider og flere kinesisk-sprogede websider i Europa. Og det er blot dem, som vi har kunnet observere.

Billede: People's Daily er en avis i Kina. Avisen er et officielt organ for Kinas regering og udgives over hele verden med et oplag på 3 til 4 million. Udover dens hovedudgivelse på kinesisk har avisen engelske, japanske, franske, spanske, russiske, arabiske, tibetanske, kasakhstanske, uighurske, zhuangske, mongolske, koreanske udgaver samt udgaver på andre minoritetssprog i Kina.

PRESSEMEDDELELSE: Prominente ledere støtter Resolution, der kræver, at USA og Europa afviser geopolitik og i stedet samarbejder med BRIKS

17. dec. 2014 – En gruppe på flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande har offentligt underskrevet en resolution, der kræver, at USA og Europa samarbejder med BRIKS-landene, for fred og økonomisk udvikling. Resolutionen, der er sponsoreret af Schiller Instituttet, blev udstedt som

respons på den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til USA om at tilslutte sig Kinas udviklingsprogram med den Nye Silkevej og forlade konfrontationspolitikken mod især Rusland og Kina.

De prominente underskrivere får følgeskab af flere end 1.000 almindelige borgere fra disse og andre lande, der som en presserende sag ønsker, at deres regeringer skal forlade konfrontationspolitikken og i stedet samarbejde med BRIKS-landene, med Den westfalske Fredstraktats princip om 'den andens fordel' som grundlag. Schiller Instituttet planlægger fortsat at indsamle underskrifter på resolutionen fra såvel intellektuelle ledere som almindelige borgere, med det formål at skabe en massebevægelse for økonomisk udvikling og fred.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, sagde:

»Idéen om at samarbejde med Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej er det vigtigste fredsinitiativ for at få verden bort fra randen af konfrontation og krig. Samarbejde om dette initiativ er et fantastisk perspektiv for menneskeheden. Jeg opfordrer alle mennesker til at uddele denne resolution og hjælpe os med at få flere underskrifter.«

USA hjemmeside: Listen over de prominente ledes underskrifter findes på LaRouchePAC's hjemmeside her.

Dansk hjemmeside: Se Resolutionen (på dansk) og de prominente underskrifter fra 20 nationer – og skriv under – **HER**

Her er nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Tom Gillesberg
in Denmark

Chairman, The Schiller Institute
Copenhagen Denmark

Hugo	Andersen	Director, Taarnby Karroserifabrik	Taarnby	Denmark
------	----------	---	---------	---------

John Scales	Avery	Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs		Denmark
Anika Telmányi	Lylloff	Violinist	Copenhagen	Denmark
Mohammed	Mafoud	Head of Danish-Syrian Union		Denmark
Jens Jorgen	Nielsen	Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia		Denmark
Thomas Grønlund	Nielsen	Physics Lecturer	Herlufsholm Skole	Denmark
Ole	Skjold	former director Ole Skjold ApS	Frederikssund	Denmark
Erling	Svendsen	Former President Danish Wheat Growers Association	Hvalso	Denmark

Ole	Valentin-Hjorth	Economist		Denmark
-----	-----------------	-----------	--	---------

Den kinesiske premierminister Li i Beograd: Østeuropa kan lære af Kinas udvikling – Opbyg transport- og energiinfrastruktur

16. dec. 2014 – På Kinas og de central- og østeuropæiske (CEE) regeringschefers tredje møde i Beograd erklærede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at regionens lande bør lære af Kina og opbygge deres transport- og energiinfrastruktur.

Fra topmødet rapporterede *EIR's* Chris Lewis, at Li talte til en meget stor forsamling med både kinesiske og central- og østeuropæiske forretningsfolk. Lis tale var lang og ekstremt optimistisk, selv om han nævnte Vestens noget stagnerende økonomi og den politiske ustabilitet i Europa (dvs. Ukraine), som ikke var fremmende for investeringer. Han sagde, at Kinas mål var at fordoble handlen med CEE-lande hen over de næste fem år, og at der ville blive etableret en ny fond til at yde billige lån for at fremme investeringer. Premierminister Li sammenlignede CEE-landene, hvis økonomier halter dramatisk

bagud i forhold til de vesteuropæiske, med det vestlige Kina, hvor produktionen kun udgør 40 % af produktionen i det østlige Kina. Den eneste måde at løse problemet på, sagde han, er ved at investere i transport- og energiinfrastruktur. Han pegede på, at Serbien var meget velplaceret mellem øst og vest. Der vil blive etableret en ny investering på 3 mia. dollar, som delvis vil gå til at bygge nye fabrikker og værker, som vil skabe mere beskæftigelse. Premierminister Li sluttede sin tale med at sige, at det nu er vinter, men foråret er ikke langt borte.

Lis optimistiske udtalelser er blevet godt modtaget i Serbien, hvor det er chokerende at se, at der i Beograd stadig er bygninger i hovedstadens centrum, ved siden af regeringskontorer, der ikke er blevet udbedret, siden NATO's bombninger for henved tyve år siden.

Topmødet, der varer to dage og er det tredje i rækken af sådanne årlige begivenheder, omfatter 300 kinesiske selskaber, ledere af 16 CEE-lande, samt forretningsdelegationer og andre delegationer fra disse lande. Tæt ved 6.000 personer indskrev sig til begivenheden. Den tilskrives i Kina som en mulighed for at intensivere båndene til denne region og fremme relationerne med EU.

Topmødets hovedmål er den fortsatte integration af CEE-landene med det Økonomiske Silkevejsbælte og opkoblingen af Silkevejen over land med den Maritime Silkevej. Blandt de hovedspørgsmål, der drøftes, er Kinas involvering i genopbygningen og udvidelsen af jernbanekorridorerne i regionen, især den nord-sydgående korridor, som forbinder den græske havn i Piræus – som er blevet hovedindgangen for kinesiske produkter til Central- og Østeuropa – med Makedonien, Serbien, Ungarn, samt andre forbindelser til Østrig, såvel som til andre balkanlande.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankommer til Nikola Tesla Lufthavn i Beograd den 15. dec. med særligt fly, på en invitation fra Serbiens premierminister Aleksandar Vucic, for at deltage i CEE-landenes tredje møde for regeringschefer, og for at aflægge Serbien et officielt besøg.

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden.

**Introduktion: Der er kun to
alternativer for
menneskeheden.**

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

[Læs hele folderen på engelsk her.](#)

**Foreslået bidrag 100 kr. Giro: 564-8408, Homebanking:
1551-5648408**

Beograd Økonomisk Forum for infrastruktur; Voksende realisering af Silkevejen som følge af kinesisk hjælp

15. dec. 2014 – Kinas Handelsministerium meddelte den 8. dec., at landet har planlagt at

»bruge mere hjælp til udlandet for at finansiere projekter i lande, der er dækket af det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej«,

iflg. et taiwansk online nyhedsbrev (*Want China Times*). Prioriteringen af Silkevejsfonden på 40 mia. dollar vil gå til

»en række infrastrukturprojekter, inklusive hovedveje, havne, jernbaneforbindelser og energi- og telekommunikationsnetværk«,

som er i færd med at blive planlagt af Kina og disse lande.

Kina er også begyndt at arbejde sammen med lande, der modtager hjælp, så disse selv kan udføre projekterne, sagde vicehandelsminister Zhang Xiangchen.

I et vigtigt eksempel, som vil finde sted i denne uge, vil Kinas premierminister Li Keqiang deltage i det fjerde, årlige Beograd Økonomiske Forum for stats- og regeringschefer fra 16

central- og østeuropæiske stater – hvor Li Keqiang er blevet gjort til medlem. Fjorten af statsoverhovederne deltager i dette store møde, hvor infrastruktur, der strækker sig fra Grækenlands havn i Piræus, er på dagsordenen. Ifølge den græske avis *Kathimerini English Edition (ekathimerini.com)*, er det igangværende Piræus-projekt nu en katalysator for den Maritime Silkevej, for et projekt fra Athen (nu igen forbundet med Piræus via jernbane) til Beograd til Centraleuropa.

Dette projekt vil sandsynligvis involvere en eller flere nye jernbanelinjer fra Athen til Beograd, og en anden fra Beograd, tværs over Ungarn til Bukarest i Rumænien. Og selvfølgelig involverer det udvidelsen og den industrielle udvikling af Suezkanalen, idet den Maritime Silkevej er nyligt konstrueret for den fremtidige udvikling af nationerne langs med den.

EIR deltager i det Økonomiske Forum i Beograd og vil rapportere herfra.

Foto: Parti fra havnen i Piræus

**Helga Zepp-LaRouche:
DEN ENESTE STRATEGI TIL AT
UNDGÅ KRIG**

– Vi skal få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS' nye paradigme!

»Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne... « »Den tidligere chef for den russiske hær generalstab ... sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang ... at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang ... «

Supplerende materiale:

Folder: [HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

Skriv under: [RESOLUTION:](#)

[USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE GEOPOLITIK](#)

[OG I STEDET SAMARBEJDE MED BRIKS](#)

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, forberedte denne videotale den 6. dec. til Instituttets møde den 13. december i New York City, såvel som andre møder i Boston, Detroit, San Francisco og Houston.

Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne, og de ville kræve en ændring af Obamaregeringens aktuelle politik.

Den tidligere chef for den russiske hærs generalstab, general Juri Baluyevskij, gav for et par dage siden et interview, hvor han sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang; at den begyndte med en informationskrig, med en enorm psykologisk kampagne, der lagde pres på befolkningens tankegang, og at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang; at vore modstanderes mål er blevet klart defineret: De vil forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, militært og økonomisk.

På en nylig konference i Slovakiet sagde premierminister Robert Fico, at han mente, at sandsynligheden for en atomkrig, der involverede flere lande end blot Ukraine og Rusland, lå på 70 %.

I går var der en gruppe mennesker i Tyskland, meget betydningsfulde dignitarere, der udstedte en appel til den tyske regering og det tyske parlament, med titlen »Igen krig i Europa? Ikke i vores navn!« [Se EIR, 12. dec., 2014; [hør Radio Schiller 8. dec.](#)] De skitserede her, hvorfor de tror, at den aktuelle politiske kurs vil føre til en krig med Rusland på kort sigt, og de appellerede til den tyske regering og til medierne om at stoppe misinformationskampagnen og dæmoniseringen af Rusland og Kina. Apellen var underskrevet af tidl. kansler Gerhard Schröder, tidl. præsident Roman Herzog, tidl. chef for Sikkerhedskonferencen i München, Horst Teltschik, og mange betydningsfulde personer fra industrien, det politiske liv, medierne og den kulturelle verden.

Dette er vældig godt, for vi befinder os netop nu på en konfrontationskurs med Rusland på kort sigt, som udelukkende kun kan betyde civilisationens udslettelse.

Alt dette begyndte egentlig med de neokonservatives politik på det tidspunkt, da Sovjetunionen opløstes, og hvor de

neokonservative besluttede at skabe et verdensimperium sammen med briterne, baseret på Det britiske Imperium som model, og baseret på det »specielle forhold« mellem Storbritannien og USA. Og på alle de skridt, man siden har taget – de 'farvede revolutioner' mod Ukraine og Georgien; forsøget på at gøre det samme i mange andre lande i verden, for at fremkalde et regimeskift i alle lande, der ikke ville underkaste sig denne idé med imperiet. Det løfte, man afgav dengang, i forbindelse med den tyske genforening, om, at man ikke ville udvide NATO's grænser frem til Ruslands grænser, blev selvsagt brudt.

Sanktionerne mod Rusland er, som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for nylig sagde, i virkeligheden ikke rettet mod at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men mod at skabe en sådan økonomisk ravage i Rusland, at den russiske befolkning ville vende sig mod Putin og vælte hans regering, og dernæst ville man arbejde på en opsplittning af den Russiske Føderation.

Alt dette udgør en situation, der ikke må finde sted, for der er et alternativ. Det, som massemedierne i USA fuldstændig har udeladt, er den kendsgerning, at, siden juli måned i år, siden BRIKS-landenes topmøde i Fortaleza, Brasilien, er et fuldstændig nyt, økonomisk system i færd med at blive udviklet meget, meget hurtigt. Vi har i øjeblikket en situation, hvor over halvdelen af menneskeheden – BRIKS-landene, de fleste sydamerikanske lande, mange asiatiske lande og endda nogle afrikanske lande, som Egypten og Sydafrika – har betrådt en vej mod en total eksplosion af økonomisk genopbygning, af udviklingsprojekter, som var blevet forbudt af IMF's betingelsespolitik i de seneste mange årtier.

I kølvandet på topmødet i Fortaleza hjælper Kina f.eks. nu Nicaragua med at bygge en sekundær Panamakanal på fem år igennem Nicaragua, som øjeblikkeligt skaber 50.000 jobs; projektet vil skabe to havne; en hovedtransportlinje fra det ene ocean til det andet; en ny by, en ny international lufthavn, og det vil transformere Nicaragua fra at være et

fattigt land til at være et meget, meget forhåbningsfuldt land med fremgang.

Det samme sker i mange sydamerikanske lande; Kina hjælper Brasilien med at bygge en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien og hele vejen til Peru. Mange af disse lande samarbejder om at bygge nye atomkraftværker, mellem Rusland og Argentina, Kina og Brasilien, Indien og Rusland og i mange andre kombinationer; og de vil også betræde vejen med en absolut fantastisk udforskning af rummet.

Disse lande har også skabt nye finansinstitutioner, som udelukkende kun er helliget finansiering af den fysiske økonomi og udviklingsprojekter, og som er hengivent loyale over for befolkningens almene vel. Der er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, fra Kina; der er BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank, og Shanghai Cooperation Organization er i færd med at skabe en ny bank. Ligeledes er de sydasiatiske lande i SAARC (Sydasiatisk Association for Regional Kooperation) i færd med at skabe en ny bank. Der er en ny udviklingsfond for Silkevejen.

Alle disse projekter vil gå i en meget positiv retning for at fjerne disse landes fattigdom på blot nogle få år. Siden Indiens nye premierminister Narendra Modi tiltrådte embedet, har der været en sand eksplosion af entusiasme i Indien. Han har bebudet, at han vil bygge 100 nye byer og skabe 1 million nye jobs om måneden; han er i færd med at genoplive 30 vandstyringsprojekter, der blev sat i bero efter mordet på Indira Gandhi. Så der er en entusiasme i Indien, som I ikke kan forestille jer!

Dette samme er sandt for Kinas vedkommende: Tro ikke ét eneste ord af det, I har hørt om Kina! Jeg har været i Kina to gange i år, og jeg kan forsikre jer om, at befolkningen er absolut optimistisk. De er overbevist om, at det utrolige, kinesiske, økonomiske mirakel, som de var i stand til at præstere på blot 30 år, vil muliggøre en industriel revolution, som det tog de

fleste europæiske lande, og USA, 200 år at præstere! Og da præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej som grundlaget for en ny, økonomisk verdensorden, så betød det simpelthen, at den kinesiske regering nu tilbyder, at ethvert land, som måtte ønske at deltage, kan gentage de samme principper for dette kinesiske, økonomiske mirakel i deres eget land.

Jeg er fuldstændig sikker på, at den eneste måde, hvorpå en optrapning mod Tredje Verdenskrig kan standses, er, at vi tager imod præsident Xi Jinpings tilbud, som han kom med ved afslutningen af APEC-topmødet på en fælles pressekonference med præsident Obama. Her inviterede den kinesiske præsident Obama til, at USA og andre store lande burde tilslutte sig den Nye Silkevej og disse nye finansinstitutioner.

Jeg har ikke hørt Obama komme med noget svar, der sagde, at det ville han gøre, men jeg er fuldstændig sikker på, at de europæiske lande, som er i oprør over faren for krig, er fuldstændig i stand til at tilslutte sig BRIKS-landene med henblik på denne globale udvikling.

Og jeg appellerer til jer: Vi må få USA til at stoppe denne krigsholdning over for Rusland og Kina, og vi må få USA til at samarbejde med BRIKS om en ny, økonomisk verdensorden.

Vi vil kun komme ud af denne dødbringende fare for civilisationens eksistens, hvis vi får USA til at tilslutte sig dette nye paradigme, som disse lande allerede lever i. Tro ikke på propagandaen! Kina er baseret på konfucianske idéer netop nu; Indien har genoplivet Mahatma Gandhis og Jawaharlal Nehrus store ånd; og denne optimisme er dyb og har været smitsom for befolkningerne i disse lande. Et fuldstændig andet paradigme er allerede virksomt i disse lande, der, sammen med andre asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande trods alt repræsenterer civilisationens flertal.

Så lad os tilslutte os, lad os få USA og Europa til at

tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig dette nye paradigme; for det er den eneste strategi til at undgå krig, der vil virke.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi_

Helga Zepp-LaRouche: Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi

---

Kina er i færd med at opbygge videnskab langs med Silkevejen

12. dec. 2014 – Sammen med Kinas initiativ for at skabe en »Ny Silkevej« er landet engageret i en intensiv opbygning af videnskabelige kapaciteter i det vestlige Kina gennem skabelsen af nye universiteter og videnskabs- og teknologiinstitutioner, repatriering af kinesiske forskere, der er blevet uddannet i udlandet, og ved at tiltrække udenlandske forskere til at komme til Kina. En omfattende artikel i Science-magasinet af Kevin Holden beskriver nogle specifikke tilfælde, som giver fingerpeg om kvaliteten af dette meget fokuserede initiativ fra den kinesiske regerings side.

»Kinas bemærkelsesværdige økonomiske fremvækst driver også fremskridt inden for videnskaberne frem«, noterer Holden, »og disse sammenflettede tendenser er i færd med at transformere de vestlige dele af landet«.

En stor del af finansieringen kommer gennem Kinas Nationale Naturvidenskabelige Stiftelse. I et interview fra 2013 med Science forklarede lederen af stiftelsen, Yang Wei:

»Kina må foretage en overgang fra at være et økonomisk kraftcenter til at være et teknologisk kraftcenter, og dernæst til at blive et videnskabeligt og kulturelt kraftcenter. For at opnå dette mål har vi brug for mange forskere.«

Holden nævner som et eksempel Lanzhou i Kinas nordvestlige provins Gansu, »en del af den antikke Silkevej«, hvor Lanzhou Universitetet har henved 20.000 bachelor-studerende og flere end 10.000 bachelors, der koncentrerer sig om fysik, kemi og de såkaldte informationsvidenskaber. Chengdu, hovedstaden i provinsen Sichuan i det sydvestlige Kina, forklarer han, har nogle af Kinas nyeste universiteter, inklusive Det teknologiske Universitet, der har flere end 32.000 studerende og flere end tre dusin forskningsinstitutter. Begge regioner er vært for rumopsendelsescentre og er naturlige magneter for udvikling af rumteknologier.

Forskere, der er født i Kina og uddannet i udlandet (hovedsageligt i USA), og som er repatrieret i Kina, ser muligheder for forskning, som de ikke har i vesten. Det Kinesiske Videnskabsakademis program for Hundrede Talenterprisen er i færd med at bringe respekterede videnskabsfolk tilbage til Kina. I Miljø- og Ingeniørforskningsinstituttet for Kolde og Øde Egne i Lanzhou er der flere end 40 udenlandske eksperter, der er gæsteprofessorer, eller som gør tjeneste i rådgivende komiteer, rapporterer Holden.

Han konkluderer, at den Antikke Silkevej skabte forbindelse mellem andre kulturer og

»hjalp den vestlige sektor af det kinesiske imperium med at skabe nogle af de mest avancerede byer og uddannelsescentre i menneskets historie ... Det vestlige Kinas indsats i dag for

at skabe en 'Ny Silkevej', der sammenkobler hele Eurasien, og indsatsen for at tiltrække videnskabslærde fra hele Kina og hele verden, kunne samtidig transformere regionen til at blive en ekspanderende oase for akademisk og videnskabelig viden.«

Foto: Lanzhou Universitetet

Se Også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Nye Silkevej

---

USA: Schiller Instituttet i Columbia: Alexander Hamilton og BRIKS

13. dec. 2014 – Henved 140 mennesker var samlet på Columbia Universitetet i dag for at deltage i Schiller Instituttets arrangement om Alexander Hamilton og BRIKS. Begivenheden blev åbnet af repræsentant for Schiller Instituttet Dennis Speed, der bemærkede, at den 13. dec. 1790 var den dag, da Hamilton indgav sin Rapport om Nationalbanken, et af hoveddokumenterne i definitionen af Det amerikanske System, som BRIKS-landene nu gennemfører på deres egen måde.

Efter yderligere bemærkninger fra Dennis Speed blev en video med Helga Zepp-LaRouche vist (oversættelse og video kommer snarest på denne side, -red.).

Dernæst holdt *EIR's* Michael Billington hovedtalen, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, *EIR's* nyligt udgivne rapport i bogformat.

Han efterfulgtes af professor Ann Lee, professor i finans og

økonomi ved New York Universitetet, som talte om »At skabe en bedre verden i fællesskab; hvad USA kan lære af Kina«.

Dernæst talte prof. Clyde Magarelli, tidl. direktør for krigsstudier ved Paterson College, om »En positiv tilgang til en Rusland-Kina-Indien-alliance, den sande West Point-efterretningstradition«.

Den sidste taler var Lynn Yen fra Organisationen for Genoplivning af Klassisk Kultur (<http://www.ffmpeg.org>), der talte om »Husk Isaac Stern i Kina, BRIKS og Klassisk Kultur«.

I intervallerne mellem talerne var der fire korstykker og to solooptrædener. Begivenheden afsluttedes med en entusiastisk version af 'The Battle Cry for Freedom'.

Deltagerne var tydeligt inspirerede til handling og tog ivrigt 900 kopier af brochuren »Why the U.S. Must Join the BRICS«

til uddeling. Der blev også indsamlet underskrifter på Schiller Instituttets resolution af 22. nov., »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og samarbejde med BRIKS«.

Se også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Silkevejspolitik

Se også: Schiller Instituttets Foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg den 2. dec.

**Video: BRIKS – Et alternativ
til den eksisterende
verdensorden.**

Interview med Tom Gillesberg

**Politisk orientering den 11.
december 2014:**

**Modstand mod krig i
Tyskland//**

**CIA torturrapport//Stop Jeb
Bush**

Med formand Tom Gillesberg

Første direkte godstog ankommer til Spanien fra Kina

10. dec. 2014 – Det første direkte tog fra Yiwa i Kinas østlige Zhejiang-provins til Madrid dækkede 13.000 km på 21 dage, 10 dage mindre, end det ville have taget at fragte godset med skib. Det er den første, direkte rute til Spanien fra Kina og vil blive en del af en fast køreplan.

Den dækkede afstand er langt større end afstanden, der dækkes af den Transsibiriske Jernbane. Ruten går over Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen, Tyskland og Frankrig. Togets 40 skibscontainere transporterede varer fremstillet i Zhejiang-provinsen, inkl. snurretoppe til børn og skæreredskeer. Toget vil vende tilbage til Kina med vin, olivenolie og tørret skinke. I en tale ved en festligholdelse i Madrid i anledning af togets ankomst, sagde Zhejiangs guvernør Li Qiang, at ruten var vigtig for gennemførelsen af strategien med at udvikle den Nye Silkevej. Euro Cargo Rail, en underafdeling af det tyske transportfirma DB Schenker Rail, undersøger muligheden af at indlede en fast køreplan mellem Kina og Spanien i første halvdel af næste år, med to afgang om måneden.

Foto: Det første direkte Yiwa-Madrid godstog ankom tirsdag, den 9. december 2014

Nyhedsorientering december: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen Introduktion v/Helga Zepp- LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, var den 2. december 2014 hovedtaler ved et seminar for diplomater og udenrigspolitiske kredse i Washington D.C., om EIR's rapport om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Vi bringer en oversættelse af hendes tale med en introduktion af Bill Jones. Helga Zepp-LaRouche understregede, at menneskehedens fremtidige skæbne vil afhænge af, om USA og Europa vil tage imod det tilbud, som præsident Xi Jinping gav præsident Obama, hvor Xi inviterede USA, og andre nationer, til at indgå i et samarbejde om udviklingsprojekter, som Kina og BRIKS-landene promoverer. Efter talen fulgte en langvarig diskussion for lukkede mikrofoner. Man kan bestille rapporten og finde den engelske version af talen på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=2661.

Download (PDF, Unknown)

BRIKS' øjne hviler på

Schiller Instituttets kampagne for, at USA skal tilslutte sig den Nye Silkevej

9.dec. 2014 – I hvilken grad, de førende BRIKS-nationer ser hen til LaRouche-bevægelsens kampagne for at mobilisere støtte til deres globale mission, reflekteredes i graden og kvaliteten af disse nationers deltagelse i Schiller Instituttets konference i Boston den 7. dec. Den internationale deltagelse i denne begivenhed skabte, som det var hensigten, omgivelser, hvor deltagerne konfronteredes med det faktum, at de blev bedt om at involvere sig i den verdensomspændende proces, og at hele verden er afhængig af den beslutning, som USA træffer i de kommende dage.

Det første bidrag kom vicekonsul Breno Herman fra det Brasilianske Konsulat i Boston. Han holdt en ti minutter lang tale om, hvad der foregik med den Nye Udviklingsbank, inkl. detaljer om, hvor stor kapitalen vil blive, samt om valutafondens rolle med at hjælpe andre lande i tilfælde af krise.

Herefter blev en hilsen fra rådgiver til den russiske præsident Putin, Sergei Glazyev, læst højt; denne hilsen blev første gang overbragt ved Schiller Instituttets konference i juni 2014 (i New York, -red.)

Dernæst talte Ranjani Saigal, adm. dir. for Ekal Vidyalaya Foundation for USA, et nonprofit-foretagende, der arbejder med halvanden million børn omkring spørgsmål om uddannelse, animeret om Indiens bidrag til verdenskulturen, dets rumprogram og forskning. Hun talte om det, premierminister Modi er i færd med at gøre, samt om den indiske Mars-

kredsløbssatellitmissions programs (MOM) præstationer. Hun fremlagde polemisk, at omkostningerne ved MOM-programmet var lavere end ved indspilning af film om rummet; at illusionen altså var dyrere end virkeligheden. Hendes organisation arbejder også i landsbyer med uddannelse af børn, der har få ressourcer.

Efter denne inspirerende og optimistiske tale var der et budskab med hilsner og støtte fra Kinas generalkonsul-ambassadør i New York, særligt stilet til denne konference i Boston[1].

Herefter fulgte hilsener fra Philip Tsokolibane fra LaRouche-bevægelsen i Sydafrika.

Disse bidrag løftedes af en video, der blev vist ved begivenhedens slutning, med Schiller Instituttets repræsentant Cloret Fergusons interview af Baifeng Sun, direktør for Confucius Institute ved Universitetet i Massachusetts, Boston, om emnet Confucius og amerikansk samarbejde med Kina, især inden for videnskab.[2]

[1] Se den fulde ordlyd på: www.larouchepac.com

[2] Se udskrift her: www.larouchepac.com

Helga Zepp-LaRouche:

Forbundskansler Merkel står skulder ved skulder med neokonservative – »Sandsynligheden for en atomkrig er 70 %!«

8. dec. 2014 – Verden er farligt tæt på en atomar verdenskrig. Hvis vi ikke omgående ændrer den kurs, som Obamaregeringen, den britiske regering, NATO og EU har fulgt over for Rusland og Kina, trues vi af en ukontrolleret optrapning, som kunne udslette den menneskelige eksistens. Desværre har forbundskansler Merkel gjort sig til en af hovedfortalerne for denne konfrontationspolitik, lige siden sin uheldige tale i Sydney.

Præsident Putin reagerede i sin Tale til Nationen i år, på denne strategiske situation med en usædvanlig nøgtern analyse; og folk ville gøre klogt i nøje at studere og tænke over denne tekst, i stedet for at høre på de ensrettede mediers kor og de NATO-ansatte, som skriver i dem. I Kremls Georgsal, foran repræsentanter for begge parlamentets huse og andre dignitarere, leverede præsident Putin en lidenskabelig appel til den russiske befolkning om at forsvare Ruslands eksistens – præcis, som befolkningen gjorde i Den store Fædrelandskrig imod Hitler.

I forbindelse med sanktionerne understregede Putin, at selv uden Ukraine-krisen ville USA og dets allierede have fundet et eller andet påskud for at inddæmme Ruslands voksende kapaciteter; denne politik, sagde han, var blevet anvendt over for Rusland i årtier, for ikke at sige århundreder, hver gang, Rusland var blevet for stærk eller for uafhængig. Putin mindede – blot få timer efter et nyt terroristangreb var

begyndt i Grosnyj – om de tidligere separatistkrige i Tjetjenien, hvor disse mordere med blod på hænderne konstant var blevet betegnet som »oprørere« og modtaget med stor ære. Støtten til disse separatister fra den anden side af dammen, med information, politisk og finansiel hjælp, såvel som støtte via efterretningstjenesterne, efterlader ingen tvivl om, at disse kræfter gerne så, at Rusland fulgte Jugoslavien-modellen for disintegration og opløstes. Men Hitlers forsøg på at trænge Rusland tilbage til bag Ural virkede lige så dårligt, og alle burde huske på, hvordan dette forsøg endte.

Som en åbenlys refleksion over situationen i EU tilføjede Putin:

»Selv om national stolthed for nogle europæiske lande er en længst glemt forestilling, og suverænitet en overflødig luksus, så er ægte suverænitet absolut livsnødvendigt for Rusland ... Jeg vil gerne understrege dette: Enten forbliver vi en suveræn nation, eller også opløses vi uden at efterlade os spor og mister vores identitet. Naturligvis må andre stater også forstå dette. Alle, der deltager i det offentlige liv, må forstå dette.«

Det er vigtigt, at der i det mindste melder sig nogle stemmer mod Merkels konfrontationspolitik som marionet for krigsfraktionen. Under overskriften: »Atter krig i Europa? Ikke i vores navn!« stilede 60 personligheder fra det politiske, økonomiske og kulturelle liv en indtrængende advarsel mod en krig med Rusland til regeringen, forbundsdagen og medierne. Apellen blev initieret af den tidligere chef for München Sikkerhedskonferencen, Horst Teltschik, og blandt underskriverne var blandt andre Gerhard Schröder og Roman Herzog. I teksten lød det, at alle, der havde forsøgt med vold at ændre Ruslands status som en af Europas anerkendte magtdannelser, var mislykkedes på blodig vis, »ikke mindst Hitler-Tyskland med sit storhedsvanvid, som i 1941 gik i gang med at underkue Rusland«. Dermed har man tydeligt impliceret, i hvilken tradition repræsentanterne for konfrontationen med

Rusland er placeret. I betragtning af faren for, at det ved enhver krig i Europa vil komme til anvendelse af atomvåben, er dette en mild sammenligning. Den slovakiske premierminister Robert Fico advarede for nylig på et forum, arrangeret af avisen Hospodárske Noviny, om, at der er stor fare for, at konflikten mellem Ukraine og Rusland vil udvides til en stor konflikt, hvor flere end blot disse to lande ville deltage.

»Sandsynligheden for en militærkonflikt ligger på 70 %. Jeg taler nu om en stor militærkonflikt; jeg taler ikke om en konflikt mellem Rusland og Ukraine«, sagde Fico.

Nøglefiguren i koordineringen af Ukrainekrisen og konfrontationen med Rusland er den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, som har skabt sig et navn i historien med sin optagede telefonsamtale med den amerikanske ambassadør i Kiev, Jeffrey Pyatt. I denne samtale informerede hun Pyatt om, at Klitschko, som blev promoveret af Konrad Adenauer-stiftelsen som næste præsident i Ukraine, var uønsket, og at »vor mand Jats« (Jatsenjuk) skulle have posten. Hendes yderligere råd, »F...k EU«, afslørede både hendes sælsomme seksuelle præferencer, såvel som niveauet af hendes omgangsform. Så meget for demokratiets tilstand, hvor valg blot er en dekor i et udstillingsvindue, der dækker over de »dunkle penges« operation – i Ukraine, såvel som i USA.

Nuland er en af de personer i Obamaregeringen, hvis profil forklarer, hvorfor der ikke har været nogen positive ændringer i den imperialistiske kurs, fra Bush-Cheney-regeringen og til Obama, men at den selvsamme politik tværtimod bliver fortsat i skærpet form. Hun er gift med den neokonservative Robert Kagan, en af ophavsmændene til det »Nye amerikanske Århundrede«, det doktrin, med hvilken de neokonservative reagerede på Sovjetunionens kollaps, nemlig idéen om at etablere et angloamerikansk verdensrige med Det britiske Imperium som forbillede. Kagan var senere også medstifter af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien (eng. ACPC), der

blev grundlagt i 1999 på initiativ af Brzezinski, Haig, Solarz og yderligere 100 neokonservative i begge amerikanske partier. ACPC og dens efterfølgende organisation, den Amerikanske Komite for Fred i Kaukasus, har lige siden været beskæftiget med støtte til separatister i Tjetjenien og Kaukasus, samt operationer for regimeskift i Rusland. Det er højst sandsynligt dette netværk, som Putin mente, da han talte om operationer, der blev lanceret fra »den anden side af den store dam«.

I 2004 arbejdede Nuland, på samme tid, som den »Orange Revolution« fandt sted i Ukraine – og som hun i 2013 pralede af, at man, siden den Kolde Krig, havde spenderet fem mia. dollar på – som viceudenrigspolitisk rådgiver på vicepræsident Cheneys kontor. I 2005 blev hun af George W. Bush udnævnt til amerikansk NATO-ambassadør. Som viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender var og er hun ansvarlig for politikken over for Ukraine og Rusland i Obamaregeringen. Og lige som det ikke synes at have forstyrret fr. Merkel i længere tid, at hendes mobiltelefon blev aflyttet af NSA, lige så lidt synes hun at være oprørt over, at den tyske protege Klitschko blev fejret af bordet til fordel for Nulands »Jats«.

Der er under alle omstændigheder en tidsmæssig sammenhæng mellem Merkels konfrontationstale i Sydney, som af de angloamerikanske medier blev fejret som »afslutningen på den tyske Øst-politik«, og så Nulands diverse rejser til Kiev, Berlin og Baltikum. I oktober rejsete Nuland til Berlin, hvor hun, i anledning af Aspeninstituttets 40-års jubilæum, holdt en blodtørstig tale, hvor hun ikke blot sammenlignede Putins handlinger på Krim med ISIS' grusomheder i Mosul og spredningen af ebolavirussen i Afrika, men også, med total teatralisk patos, henvendte sig til publikum som berlinere, der endnu havde tiden med Europas deling i frisk erindring:

»Og det er netop grunden til, hvorfor vi må og kan samarbejde, til lands, til vands og i luften, og må sikre, at ethvert medlem af vores NATO-familie føler sig sikker.

Lige så sikker, som De føler Dem her i Berlin. Om dette nu vil sige, at vi finansierer vores militær, eller vi moderniserer vore kampstyrker, eller vi sikrer os, at vores udstyr virker, eller om det betyder, at vi demonstrerer vores beslutsomhed mht. at indsætte denne udrustning, hvad enten det sker i følge NATO's artikel 5, eller det sker globalt.«

At sætte denne udrustning ind betyder i klart sprog at føre en atomkrig. En dag efter Putins Tale til Nationen bekendtgjorde det kinesiske Udenrigsministerium, at det ville intensivere sine relationer til Rusland og opbygge det strategiske partnerskab. Kina respekterede den vej, som Rusland er slået ind på, inklusive dets inden- og udenrigspolitik. Man havde nøje lyttet til den russiske præsidents tale. Niveaueet for tillid og samarbejde mellem de to stater var meget højt. En dag senere erklærede præsident Xi Jinping på Folkets Befrielseshærs todages konference, at produktionen af højudviklet militært udstyr skulle fremskyndes.

I USA har Lyndon LaRouche krævet Nulands fjernelse fra embedet, fordi, ved at fjerne denne afgørende forbindelsesperson, optrapningen hen imod krig i det mindste ville kunne udskydes.

Man må rette det krav mod fr. Merkel, at hun enten omgående ophæver sanktioneerne mod Rusland og vender tilbage til et fredeligt samarbejde samtidig med, at hun accepterer præsident Xi Jinpings tilbud om, sammen med andre europæiske nationer og USA, at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej – eller også går på pension.

*Foto: Den fælles pressekonference i Beijing
12. nov. 2014 mellem den kinesiske
præsident Xi Jinping og den amerikanske
præsident Barack Obama, hvor præsident Xi*

*inviterede USA – og alle andre nationer,
der måtte ønske det – til at deltage i det
åbne koncept om ombygningen af den Nye
Silkevej.*

Radio 24/syvs interview med Tom Gillesberg om Kinas Silkevejspolitik

Hør det 10 minutter lange interview fra søndag den 7. december 2014 her. Interviewet med Tom starter ca. 45 min. inde i optagelsen.

Her er vores afskrift:

[togfløjte høres]

Christina Boutrup: Sådan lød det, da det første godstog forlod den kinesiske by Yiwu med kurs mod Madrid for et par uger siden. Det er verdens længste jernbaneforbindelse – 13.000 km, og det første containertog ventes at nå frem til Spanien i næste uge. Turen tager ca. 3 uger, hvilket er lidt af en revolution sammenlignet med turen til søs, der jo tager op mod 6 uger. Den nye rute er blot en lille del af et gigantisk udviklingsprojekt, som Kinas præsident Xi Jinping kalder den Nye Silkevej. I 2011 åbnede Kina en anden jernbaneforbindelse fra den veskinesiske by Chongqing, og den tyske by – eller frem til den tyske by Duisburg; og der er også åbnet ruter til Polen. Men hvorfor har den kinesiske regering så stort fokus på udvikling af den Nye Silkevej ? Det kan du hjælpe mig med

at svare på Tom Gillesberg, velkommen til.

Tom Gillesberg: Tak.

CB: Du er formand for Schillerinstituttet i Danmark, velkommen til Globus Kina.

TG: Tak.

CB: Schillerinstituttet er jo en international græsrodsorganisation med base i Washington, som arbejder for at fremme menneskers ret til udvikling, både materielt og intellektuelt, og I har i mange år arbejdet for at fremme ideen om den her Nye Silkevej, som I faktisk kalder Verdenslandbroen i en ny rapport på 300 sider..

TG: ja...

CB: ...det vender vi lige tilbage til.

TG: ja...

CB:Først så vil jeg gerne spørge dig: Hvem har størst gavn af det her – Kina eller alle de andre lande langs den her Nye Silkevej ?

TG: Jamen, det er en win-win situation, og det er det der er så fantastisk, fordi det Kina gør, det er at de nu forsøger at give resten af verden mulighed for det de selv har oplevet i de seneste 2 årtier specielt: en massiv økonomisk udvikling. Og Kina har omkring 4000 milliarder \$ i valutareserver, og det de nu gør, det er at de siger: vi tager en del af dem, og bruger dem til at finansiere projekter overalt i verden. Bla. med denne her Nye Silkevej, men også i Sydamerika, i Afrika...

CB: Er det i virkeligheden over hele verden ?

TG: Simpelthen over hele verden – ud fra en ide om, at så kan man få finansieret opbygningen af infrastruktur: jernbaner, havne, kraftværker; alt det som et moderne samfund behøver, og

som er nødvendigt, hvis man skal løfte folk fra fattigdom op til en meningsfyldt tilværelse.

CB: Men nu har mine mange år med – øh sådan med at følge rigtig grundigt med i Kina og være i Kina lært mig, at man skal passe rigtig meget på, når kineserne de taler om win-win. Fordi det er bare ofte sådan, at det er mest win for kineserne. De er nogen dygtige handelsfolk, og det er dem der har pengene og markedet, så når nu du siger at det er... det er selvfølgelig win-win for de lande, der modtager infrastruktur, som de ikke har haft, som giver dem nogle nye muligheder. Men man skal vel heller ikke lukke øjnene for – eller man skal heller ikke være blind for, at det her tog, der buldrer afsted nu med kinesiske varer, det vil jo også udfordre lokale virksomheder, fordi de lige pludselig får nogle ekstra fordele. Og kinesiske entreprenører, som skal bygge infrastrukturen, det vil jo ofte ikke være lokal arbejdskraft, der bliver brugt ?

TG: Jamen det er – altså hvis man skal have en sammenligning: Wall Street Journal kaldte det en slags kinesisk Marshall plan. At Kina nu går ud i verden, tilbyder landene økonomisk udvikling, som de helt klart har fordel af, ligesom Marshall hjælpen var god for Europa. Men det var også godt for USA, for der var et marked for deres varer. Og i de sidste...Altså det Kina har gjort, mens vi i Vesten efter finanskrisen brugte alle ressourcer på at give finansverdenen penge til at spekulere for – fortsat. Det kineserne gjorde var at iværksætte et massivt internt økonomisk opbygningsprogram. Og de blev verdensmestre i...

CB: ..altså stimuluspakke...?

TG:...at bygge højhastighedsjernbaner for eksempel. Og det de nu gør, det er de siger: jamen vi har den her eksportise...ekspertise; den kan vi nu eksportere til resten af verden.

CB: ja det er de i fuld gang med.

TG: så det vil sige, at det betyder jo også et eksportmarked ikke får billigt legetøj og bomuldsbluser rundt omkring i verden; men et eksportmarked får tog, et eksportmarked får jernbaner og et eksportmarked får kraftværker...

CB: ja det er der jo virksomheder i Japan og Tyskland feks., når vi taler om højhastighedstog i hvert fald, som bliver kraftigt udfordret af.

TG: Fordi Kina simpelthen har – de har bygget så meget, at de simpelthen er langt bedre til det i dag. Og så kan man sige, så det Kina...

CB: Og det er i hvert fald også langt billigere...fordi de kan tilbyde finansiering via de kinesiske statsbanker ?

TG: Præcis, men Verdensbanken lavede faktisk også en rapport, hvor de kiggede på det og sagde: Kinas primære fordel, når det gælder højhastigheds-toglinjer...og sælge dem, er ikke at de har billig arbejdskraft. Det er at de har en know-how, som de har opbygget gennem at bygge så utrolig mange højhastighedsjernbanelinjer internt i Kina.

CB: Men hvad tror du ellers Kinas interesse er i det her, altså ud over at lave alle de her projekter, som kan gavne deres egne virksomheder. Men det gavner jo også Kina ..øeh ..Kinas position i verden ?

TG: Jo, men – præcis, men der er en hel anden, større aspekt til det her. Og det er det nye BRIKS samarbejde. Altså samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien, Brasilien og Sydafrika. Som nu i Fortaleza i juli måned i Brasilien havde deres BRIKS-topmøde.

CB: Uhm.

TG: Og der dannede de simpelt hen, de sagde: nu bygger vi en ny udviklingsbank. Vi bygger en monetær fond. Således at der

er et alternativ til det Veslige finanssystem. Det er egentlig hvad de siger. En ny økonomisk verdensorden.

CB: Ja og der har Kina jo allerede sin egen China Development Bank, som er større end Verdensbanken i dag, når man måler på udlån, ikke ?

TG: De har pengene; og de er villige til at bruge dem. Og da man havde det nydelige, nylige...altså APEC topmøde i Beijing, hvor at Obama også kom, og hvor Xi Jinping faktisk sagde: USA er velkommen til at være med i alt det vi laver. Det her er ikke-ekskluderende. I skal være med – Europa og USA skal være med.

CB: ...i at investere....

TG:...til at bygge alle disse projekter...

CB : ja, hvis man har pengene.

TG, Ja, og der sagde Kina så -bla, og det skete efter at Kina lige havde været primus-motor i at danne en ny asiatisk infrastruktur investerings bank.

CB: Ja, som flere asiatiske lande, som vi tidligere har omtalt her i Globus Kina, faktisk har valgt at boycutte, altså fordi USA faktisk havde bedt dem gøre det ?

TG: Men der var 20 lande, der var med

CB: ja det var der, men..

TG: Indonesien gik også med, og de eneste lande som lige nu ikke er med, det er faktisk Australien, Japan og Sydkorea.

CB: Ja

TG: Og midt under det her APEC topmøde, så indgik Sydkorea faktisk en massiv frihandelsaftale med Kina.

CB: Ja.

TG: Det her er en ny verdensorden, og set ud fra et kinesisk standpunkt drejer det sig også om, at både Kina og Rusland, og andre lande, der vil være suveræne i en verden domineret af diktat fra USA, så kan de ikke gøre det alene. Hvis de skal kunne have suverænitet, hvis de skal kunne være primus inter pares, hvis de skal kunne være på lige fod, feks. med USA, så kræver det allierede, og de allierede får de gennem dette massive økonomiske samarbejde. Således, at BRIKS-samarbejdet er jo meget forskellige lande – store lande, meget forskellige lande. Indien er nu kommet med som en betydende spiller under Modi, den nye premier minister. Men de er altså også fanget i en situation, hvor de siger: vi må stå sammen om at bygge en ny verdensorden, for ellers, så vil vi altid leve i...pr. diktat fra USA.

CB: Men lad mig lige vende tilbage til det der med at involvere resten af verden i projekterne. Men nu nævnte du selv Marshall hjælpen før, dengang amerikanerne hjalp os her i Europa efter 2. verdenskrig. Det var rigtig godt, men det er jo også sådan ret bredt anerkendt, at det også banede vejen for den amerikanisering, som vores samfund har været, hvad kan man sige – udsat for. Og det har jo noget at gøre med, at investeringer ofte baner vejen for kulturel og politisk indflydelse. Så det er jo derfor, selvfølgelig, at mange rundt omkring i verden er en lille smule nervøse for den her nye Verdens-landbro, eller den Nye Silkevej, fordi det jo er Kina, der er ved at positionere sig til at influere resten af verden med sine politiske mål og...

TG: Sådan set siger Washington, altså Wall Street Journal sagde direkte : Kina er ved at ud-amerikanisere amerikanerne. 'De gør, hvad vi gjorde'. 'Og hvad brugte vi det til' ? 'Vi brugte det til – bagefter – at have den politiske indflydelse'. Der hører det så med til historien, at det ikke, med alt hvad vi ved, fungerer Kina ikke på samme måde. Altså deres primære ambition i alt det her, har indtil nu ...altså Helga Sepp Larouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet,

som tilbage for 20 år siden var primus motor i at lave den her Nye Silkevej, og ligesom...at vi har været med til at forme den her politik. Hun har været der gentagne gange, og hendes..., og snakket med...været i maskinrummet af processen, kan man sige...

CB: Men hvorfor..

TG: ...hun er chokeret over den forskel, der er i måden man kigger på det her...i Kina, og i Vesten. Fordi kineserne tænker business. Business, business, business.

CB: Men hvorfor tror du at Europa og USA tilsyneladende er så tilbageholdende med at involvere sig i udviklingen af den Nye Silkevej her?

TG: Fordi at det her indebærer et skifte i magtbalancen i verden, og det er man ikke særligt glade for. Fordi Europa og USA i dag er desværre ikke primært... tænker på, hvad interesser har vores industrier eller vores økonomier. Wall Street, City of London styrer totalt tingene. Og hvis man ser også på hvad der er sket feks. her i de sidste.. siden finanskrisen, så har man jo ikke gjort det indlysende, som man gjorde i Kina. Al sætte gang i infrastrukturprojekter, opbygge økonomien. Det har alt sammen drejet sig om: hvordan redder vi bankerne ?, Og det er problemet, altså det er den krise vi nu har her i Vesten. Kan vi lære af kineserne, kan vi ligesom dem sige: nu skal vi have massiv økonomisk udvikling, nu skal vi til at tænke på fremtiden igen. For det er lang tid siden vi gjorde det.

CB: Tom Gillesberg. Mange tak fordi du kom og gjorde os klogere på betydningen af den Nye Silkevej. Og du har jo også, skal det lige siges, et politisk budskab. For du har jo faktisk været kandidat til kommunalvalget sidste år, hvor du også havde den samme dagsorden, som du har her.

TG: Og påtænker også at stille op til det kommende folketingsvalg som kandidat uden for partierne. Netop for at bringe denne nye verdensorden til Danmark, og sørge for vi

bliver en del af den. For den er spændende. Det er langt mere spændende at bygge verden op end at lave nedskæringer.

CB: Og dig hører vi helt sikkert mere til i Globus Kina på et tidspunkt. Tak fordi du kom.

Fest i anledning af Friedrich Schillers fødselsdag

Fra LaRouche-bevægelsen 3. dec. 2014: Verden ved en skillevej:

Helga Zepp-LaRouche præsenterer BRIKS-mulighed i Washington D. C.

2. dec. 2014 – I en præsentation for flere end 100 diplomater, politiske beslutningstagere og borgere i USA's hovedstad i dag fremlagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, en lidenskabelig appel for, at USA skal tilslutte

sig processen med opbygningen af verdenslandbroen, som nu er i gang under Kinas og andre BRIKS-nationers lederskab. Den kinesiske præsident Xi Jingspings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig denne udviklingsproces, er »en redningsbåd for en bankerot, transatlantisk verden«, sagde hun. For, hvis den transatlantiske verden forbliver på sin nuværende kurs, så vil det føre til konfrontation med Rusland og Kina – det er vejen til atomkrig.

Under sin præsentation fremlagde fr. LaRouche den »detaljerede plan« for udvikling, som netop er blevet udgivet i Specialrapporten fra Executive Intelligence Review (EIR), »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Hun forklarede dernæst Lyndon LaRouches teori om fysisk økonomi, på hvilken hele dette perspektiv er baseret, hvor hun gik i detaljer med den videnskabelige idé om den unikke rolle, mennesket spiller i hans økonomis voksende energigennemtrængningstæthed, og således også menneskets beherskelse af naturen.

Mens fr. LaRouche talte, udspilledes det skarpe valg, som hun beskrev, på den globale scene.

Fra London, NATO og Obamaregeringen kom der nye trusler om konfrontation med Rusland og Kina, baseret på det transatlantiske finansoligarkis faste beslutning om at forsøge at redde deres bankerotte, monetaristiske system ved at underkue alle suveræne nationalstater – samt selve BRIKS-udviklingen.

I kontrast hertil gik det frem med BRIKS-udviklingen i Eurasien, som det ses gennem indsættelsen af den anden Nord-Syd-korridor fra Rusland til Iran; den nye kontrakt om en højhastighedsjernbane mellem Kina og Malaysia, samt fremskridtet med at tage de første spadestik til den nye, trans-oceaniske kanal i Nicaragua ('den anden Panamakanal'), som er planlagt til at ske den 22. december.

Af natur og af princip hører USA hjemme i den nye verden, som

BRIKS er i færd med at skabe, som Lyndon LaRouche har understreget. Alexander Hamiltons princip om en nationalstat baseret på Forfatningen vil, når dette princip først atter er aktiveret i nationens sjæl, udgøre grundlaget for USA's tilslutning til BRIKS i den globale udviklingsproces. Den måde, hvorpå BRIKS-udviklingen har spredt optimisme i hele det store flertal af menneskeheden (BRIKS, med allierede nationer), er symbolsk for nøjagtig det, de kan ske i USA, og Europa, når den rette beslutning først er taget.

Fr. LaRouches præsentation i dag, som snarest vil være tilgængelig i video- og audioformat, vil, som det er hensigten, yde et betydningsfuldt bidrag til at sikre, at denne rette beslutning tages i tide.

Schiller   Instituttets foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg 2. dec. 2014: Lad os samarbejde med BRIKS- landene i stedet for at have konfrontation og atomkrig

Underskriv resolutionen her.

2. dec. 2014: En delegation fra Schiller Instituttet med formand Tom Gillesberg i spidsen havde i dag foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Her følger teksten, som Tom Gillesberg læste op ved foretrædet:

Goddag. Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Tak fordi vi måtte komme.

Ved et foretræde for dette udvalg den 18. marts i år advarede vi om, at verden befandt sig på en nedtælling til en atomkrig, hvis ikke den vestlige konfrontationspolitik over for Rusland og Kina, der kræver russisk og kinesisk underkastelse over for den vestlige dagsorden, blev afløst af en vestlig politik for samarbejde. Det er desværre ikke sket.

Med opbakning fra USA og EU (med Danmark som en aktiv deltager) har man ikke forsøgt at finde en løsning på konflikten i Ukraine, men har tværtimod støttet en konsolidering af de højreekstreme neonazistiske og anti-russiske kræfter, der kom til magten ved statskuppet i februar. I stedet for at arbejde for en politisk løsning i Ukraine, der muliggør, at Ukraine både kan samarbejde med EU og Rusland, har man tvunget Ukraine til at vælge side, med den nuværende borgerkrig som resultat.

Dermed er udviklingen i Ukraine blevet en del af den tragiske fejltagelse, der har fundet sted efter Berlinmurens fald, hvor man misbrugte chancen for at opløse NATO og etablere en inkluderende verdensorden, hvor alle nationer, inklusive Rusland, kunne bevare deres suverænitet og samtidigt deltage i et samarbejde på lige vilkår. I stedet har man ved hjælp af udvidelser af NATO og EU indlemmet stadig større dele af Østeuropa i den vestlige interessesfære og med etableringen af et missilforsvar og udviklingen i Ukraine, direkte truet Rusland strategisk.

Rusland har gjort klart, at man aldrig kommer til at underkaste sig et vestligt diktat og er i gang med en fornyelse og reorganisering af sit militær og sine atomstyrker for at understrege alvoren. Kina har mere lavmælt sagt det samme.

Fortsættes denne konfrontationspolitik, som de vestlige økonomiske sanktioner imod Rusland er en del af, er det umuligt at løse de store fælles problemer menneskeheden står over for, så som det igangværende sammenbrud af det internationale finanssystem, Islamisk Stat og ebola-pandemien. Men samtidig havner vi også, i lighed med optakten til Første Verdenskrig, i en situation, hvor krig er uundgåelig og det udelukkende er et spørgsmål om, hvem der angriber først. I en verden med atomvåben er det vejen til menneskehedens udslettelse.

Mens USA og EU rasler med våbnene og søger konfrontation og krig, er der heldigvis en anden dynamik i gang, hvor størstedelen af Jordens befolkning er i gang med at etablere et samarbejde, der gør det muligt at sikre fredelig sameksistens for alle nationer og folkeslag her på jorden. Det er udviklingen omkring BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika).

Ved BRIKS-topmødet i Fortaleza, Brasilien, i midten af juli blev man enige om i fællesskab at etablere en Ny Udviklingsbank og en valutafond (CRA), der tilsammen signalerede, at det voksende politiske, strategiske og økonomiske samarbejde i BRIKS og den stigende integration af BRIKS-landenes økonomier nu havde nået et punkt, hvor man var klar til at præsentere omverdenen for et alternativ til det nuværende kollapsende, vestligt dominerede internationale finanssystem med centrum i City of London og Wall Street.

BRIKS-landenes ledere gjorde det klart, at deres aktiviteter ikke ville begrænse sig til BRIKS-landene, men være et tilbud om økonomisk udvikling til hele verdens befolkning. Man lagde grundlaget til en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle nationer og folkeslag at få adgang til økonomisk udvikling på lige fod. Denne vision har været kernen i Lyndon LaRouches internationale politiske bevægelse gennem de seneste 40 år og i Schiller Instituttet arbejde siden dets grundlæggelse i 1984.

LaRouche foreslog i 1975 etableringen af en international udviklingsbank, og efter Berlinmurens fald fremlagde vi programmet for Den Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien som en opbygningsplan for Øst- og Vesteuropa. Efter Sovjetunionens opløsning blev programmet udvidet til Den eurasiske Landbro, en politik, der var temaet for en konference Schiller Instituttet var med til at arrangere i Beijing i 1996, og som netop er præsenteret i en opdateret version. Denne silkevejspolitik er under den nuværende præsident Xi Jinping blevet selve grundlaget for Kinas politik.

Allerede under topmødet i Fortaleza var der møder med landene fra UNISUR, samarbejdsorganisationen for de Sydamerikanske lande, hvor det blev tydeligt, at hele Sydamerika, med et entusiastisk Argentina i spidsen, ønskede at indgå i et tæt samarbejde med BRIKS-landene. Samtidigt blev snesevis af bilaterale økonomiske aftaler indgået om bygningen af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en ny Panamakanal gennem Nicaragua, og af jernbaner og kernekraftværker, samt valutaaftaler og samarbejde om rumprojekter og forskning mellem primært Kina og Rusland og de forskellige sydamerikanske nationer.

I Afrika har BRIKS-landene også fundet gode samarbejdspartnere. Under ledelse af sin nye præsident el-Sisi har Ægypten indledt et tæt samarbejde med BRIKS og har iværksat bygningen af en ny Suezkanal. For nylig er Nigeria og Kina så blevet enige om bygning af jernbaner til 12,5 mia. dollars finansieret af Kina, og Kina er i dag ved at blive den største udenlandske investor i Afrika. Der er også diskussioner i gang om at etablere et frihandelsområde, der vil inkludere størstedelen af Afrika.

Men det sted, hvor BRIKS-geometrien har sin største konsekvens, er naturligvis i Asien. Siden valget af Modi til premierminister i Indien, har Indien meldt sig under BRIKS-fanerne som entusiastisk fortalende for at rense ud i fortidens dårligheder og med Modis ord "få skabt en massebevægelse for

udvikling". Statsbesøg med topmøder mellem Modi og Putin og Modi og Xi Jinping har bidraget til, at Indien er ved at blive integreret i det stadig dybere politiske, økonomiske, videnskabelige samarbejde mellem Kina og Rusland, noget, der vil blive fortsat ved Putins statsbesøg i Indien i næste uge.

Xi Jinpings politik for den nye silkevej er samtidigt i gang med at aktivere en voksende del af Kinas gigantiske valutareserver på omkring 4.000 mia. dollars. Dels gennem en sværm af bilaterale aftaler og investeringsprojekter med lande i Asien, men også gennem at være primus motor i etableringen af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, på mindst 100 mia. dollars, som for lidt over en måned siden blev vedtaget med Kina og 20 andre lande som grundlæggende medlemmer. Desuden annoncerede Kina på det nylige APEC-topmøde i Beijing etableringen af en Ny Silkevejsfond på 40 mia. dollars.

Både på APEC-topmødet og på det efterfølgende G20-topmøde i Brisbane, Australien, gjorde Xi Jinping meget ud af at gøre klart (i lighed med hvad der skete i Fortaleza), at alle disse nye alliancer og økonomiske institutioner ikke er ekskluderende, men inkluderende. Alle kan være med, og det gælder også USA. Ved pressemødet efter sit møde med præsident Obama ved APEC-topmødet sagde Xi Jinping bl.a.: »Jeg introducerede også præsident Obama for Kinas initiativer med at etablere den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Silkevejsfonden. Hvordan man udvikler infrastrukturen er den væsentligste flaskehals, som forhindrer økonomisk udvikling. Kina har taget initiativ til AIIB for at tilbyde støtte og facilitet til regional infrastrukturudvikling. Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's, og andre relevante landes, aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele velstand og fred i det asiatiske Stillehavsområde«.

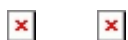
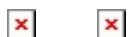
Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche arbejder, bl.a. med en underskriftindsamling, for at få USA og Europa til at tage

imod denne udstrakte hånd fra BRIKS-landene. Som et lille land, der har en tradition som brobygger ude i verden, men også er med i EU og NATO – og netop nu har et historisk tæt samarbejde med USA – påhviler der Danmark et særligt ansvar. Ved at bryde med den vestlige konfrontationspolitik over for Rusland og i stedet åbent byde BRIKS-landenes nye verdensorden velkommen, vil vi få en stor indflydelse på den videre udvikling. Vi vil ikke blot kunne påvirke andre lande i EU til at skifte kurs, men også sende et klart signal til vor ven USA om, at det ligeledes er i USA's interesse, at gå samme vej.

I en verden, hvor der er atomvåben nok til at udrydde menneskeheden flere gange om, er krig som politisk redskab noget, der må høre fortiden til. I stedet må alle verdens nationer samarbejde om menneskehedens fælles mål og med den udstrakte hånd fra BRIKS-landene, så er det nu en reel mulighed. Lad os takke ja til BRIKS-landenes tilbud og skabe en global økonomisk, videnskabelig og kulturel opblomstring uden sidestykke i menneskehedens historie.

Tak for ordet.

Dias ved foretrædet..

**Radio Schiller den 1.
december 2014: Kinas “win-
win” udenrigspolitik
//Ruslands
forsvarsforberedelser//Manhat
tan-projektet**

Med formand Tom Gillesberg

**Politisk orientering den 27.
november 2014:
tilslutte os BRIKS-**

underskriftsindsamling// ny verdenslandbrorapport

med formand Tom Gillesberg

**Fra LaRouche-bevægelsen 26.
nov. 2014:
I 50 år har vi aldrig været
nærmere en økonomisk
renæssance
– og aldrig nærmere en
atomkrig**

LaRouchePAC og EIR er i gang med en gennemgribende mobilisering for den »detaljerede plan for menneskehedens fremskridt over de næste 50-100 år«, EIR's Specialrapport med titlen: »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Denne løsning kan vække enhver tænkende borger til at se både den politik, nationer kan og må føre for at få en ny, økonomisk renæssance, og den eksistentielle trussel, de står overfor.

En katastrofal konfrontationskurs med krig med Rusland og Kina

forfølges af Londons finansielle imperialister og deres devaluerede aktiv, præsident Barack Obamas Hvide Hus.

Du tror, det ikke vil ske? Den 24. nov. stemte tre nationer i FN imod en russisk resolution, der fordømte forherligelse eller genoplivelse af nazisme. Disse tre nationer var USA, Ukraine og Canada – for, hævdede de tre, russerne, der mistede 20 millioner mennesker i kampen mod nazi-regimet, »mente det ikke«. Feje europæiske nationer under Londons EU-tommel »afstod« fra at stemme, og blev fordømt for det af Israels ambassadør. Men USA nægtede at modsætte sig genoplivelsen af nazisme i Europa – faktisk støttede de denne genoplivelse i Ukraine – med en politik, hvor de provokerer og modarbejder Putins Rusland på enhver tænkelig måde.

Den verdenskrig, som de truer med, behøver ikke finde sted. Det er muligt for det amerikanske civilsamfund at omforme historien; det har det gjort før.

Men frem til i dag har USA's befolkning intet gjort for deres egen skæbne. Deres repræsentanter ejes totalt af kampagnepenge fra Wall Street. De ser til, mens disse repræsentanter udfører handlinger, og undlader at udføre andre, som støt og roligt forarmer dem, og er vanærende for De forenede Stater.

Lyndon og Helga Zepp-LaRouche har den idé, at det er muligt at »vinde nationens sjæl ved at genskabe den«. Det vil kræve, at man forener de bedre engle i Amerika omkring et formål, der er bestemt til at være nationens historie, og dens få, virkeligt store præsidenter, der ofte blev myrdet, som det skete med JFK for 50 år siden, værdigt. Dette formål er en hengivenhed over for menneskehedens bedre, højere fremtid.

Dynamikken med BRIKS-nationernes alliance – der forfølger hver enkelt nations hurtige, økonomiske vækst, inklusive USA og de europæiske lande, med bestræbelserne på at opnå nye præstationer i rummet, med de fremskudte, videnskabelige grænser, med fusionskraft – er et sådant planlagt formål, hvis

regimeskift og Verdenslandbroen; satser på udrensning i Tyskland

23. nov. 2014 – Den tyske forbundskansler Angela Merkel går i fronten for Obama og Cameron over konfrontationen med Rusland ved at satse på et politisk blodbad i Berlin, som åbner op for farlig meddelagtighed i forholdsregler for regimeskift over for Rusland og Østeuropa.

Merkel udfører en hyldest til London og Washington ved at lancere en udrensning af realister, som Matthias Platzeck, leder af det Tysk-Russiske Forum, og som i 1989 kom frem som leder af de østtyskere, der bragte Berlinmuren til fald.

Endvidere truede Horst Seehofer, leder af regeringskoalitionspartneren, den Kristen-Sociale Union (CSU), og ministerpræsident for Bayern, åbent udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier (SPD) under Seehofers rejse til Kina. Som *Der Spiegel* citerer, sagde Seehofer,

»Jeg kender hr. Steinmeier som en diplomat, der holder hovedet koldt. Og vi behøver også en dialog med Rusland. Men når hr. Steinmeier imidlertid fører sin egen politik ved siden af forbundskanslerens, er det brandfarligt.«

Seehofer har også til hensigt at kræve økonomiminister Sigmar Gabriels loyalitet over for Merkels vanvittige, anti-russiske politik for regimeskift. Seehofer synes ikke at have bemærket, at Rusland befinder sig i en strategisk alliance om udvikling med Kina, Indien og det øvrige BRIKS.

Ifølge det nye nummer af *Der Spiegel* vil Merkel have Platzeck ud og den neo-konservative Andreas Schockenhoff ind, sammen med anti-russiske NGO'er, til at kontrollere Petersborg-Dialogen, en officiel, russisk-tysk dialogorganisation på

regeringens udenrigsministerielle niveau og NGO-niveau. Steinmeier har fået ordre til at gennemføre udrensningen. Under en begivenhed i Mainz for nylig ævlede Schockenhoff, da han blev udfordret af en repræsentant fra Schiller Institutet over BRIKS' Verdenslandbro-alternativ til konfrontation, løs om, at Rusland var ved at gå ned rent økonomisk, og at Putin ikke havde nogen fremtid.

Ethvert tysk bidrag til regimeskift i Østeuropa, med Tjekkiet, Ungarn og Serbien som mål, er faktisk rettet mod at skabe zoner af kaos, af brændt jord, ligesom i Ukraine, for at sabotere den Eurasiske Landbros asiatisk-vesteuropæiske forbindelser, som løber igennem disse lande.

Billede: Merkel, Cameron og Obama på G20-topmødet i Brisbane, Australien

---

Helga Zepp-LaRouche: Demokrati i Vesten er for længst død – vi må have en massebevægelse for udvikling!

Den, der, når de læser aviserne, følger det gamle ordsprog: »Det, der er bevist sort på hvidt, kan man roligt tage med sig hjem«, er sædvanligvis allerede blevet ført bag lyset. For mediernes og den etablerede politiks officielle propaganda følger Bertrand Russells politiske læresætning, som han

præsenterede i 1951 i sin berømte artikel, »Videnskab forandrer verden«: at det nemlig bliver fremtidige videnskabsfolks opgave at finde ud af, hvad det koster, pr. hoved og pr. næse, at fortælle børnene, at sne er sort, og hvor meget mindre det vil koste at få dem til at tro, at den er mørkegrå. Kun, hvis man er sig Det britiske Imperiums metoder bevidst, har man en chance for at kunne vurdere nutidens politiske begivenheder. For i modsat fald vil man muligvis tro, at Vestens værdier består i fejlfrit demokrati og uindskrænket forsvar af menneskerettighederne, hvorimod der hersker diktatur i Rusland, og menneskerettighederne uophørligt krænkes i Kina. Sandheden er derimod, at Wall Street, City of London og det internationale finansoligarki længe har været de kræfter, hvorfra al magt udgår, og netop ikke fra »folket«. Efter midtvejsvalget i USA klagede selv Washington Post og New York Times, altså etableringens husaviser, over, at republikanernes valgsejr var blevet købt af kæmpebeløb af såkaldte »dark money« – som måske bedst kan oversættes med »dunkle penge« – hvis oprindelse ligger i det skjulte. Eller måske ikke så meget i det skjulte, når man ser på sagsakterne fra sådanne banker som HSBC med hensyn til deres hvidvaskning af penge fra den mexicanske narkotikahandel, eller manipuleringen med LIBOR-renten, osv. Alt i alt blev der bekostet fire milliarder dollars på valgkampen, heraf en betragtelig del fra de såkaldte »Super-PACs«, som øver indflydelse på vælgernes holdning gennem velfinansierede og anonyme annoncekampagner.

I en artikel med overskriften, »Hvorfor det Demokratiske Parti har brug for rige folk«, påpegede Washington Post det dilemma, at, ganske vist satser den demokratiske senator Elizabeth Warren på stor støtte til de »små mennesker«, men at netop dette ikke er attraktivt for de store pengedonorere; og det er alligevel aldrig lykkedes at bevæge vælgere til at deltage i valgene, når disse vælgere er overbevist om, at partierne er kontrolleret af store penge. Det tyder på dette: En person som Elizabeth Warren har sluttelig ikke en chance for at vinde.

Det er i hvert fald en kendsgerning, at valgdeltagelsen ved det seneste midtvejsvalg kun lige var på 31 % (!). At tale om demokratisk legitimitet er en vittighed.

Men det er ikke kun i USA, at demokratiet er faldet som offer for store penge fra Wall Street og [City of] London. Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 gav institutioner som det Republikanske Partis International Republican Institute (IRI), det Demokratiske Partis National Democratic Institute (NDI), National Endowment of Democracy (NED) og lignende organisationer to cifrede milliardbeløb for at finansiere de såkaldte farvede revolutioner, i starten i Østeuropa.

De samme »dunkle penge«, som har opkøbt den amerikanske Kongres, der til ukendelighed blot har skæret af demokrati, og som i 1991 med kommunismens sammenbrud vejrede en enestående chance for at underkaste hele verden et angloamerikansk imperium, begyndte systematisk at rekruttere antirussiske og antikinesiske aktivister i Østeuropa og i Kinas omgivelser. Under demokratiets flag – naturligvis altid efter mottoet: »Sneen er sort« – bidrog disse farvede revolutioner skridt for skridt til at flytte NATO's grænser længere mod øst. Målet var og er at erstatte alle regeringer, som modsætter sig dette imperium, der bygger på konceptet bag Det britiske Imperium, med regeringer, der er provestlige.

På trods af alle løfter om netop ikke at gøre dette, hvilket fortælles af alle vidner fra den tid, som f.eks. den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Madlock, eller den tidligere amerikanske udenrigsminister James Baker, blev NATO udvidet mod øst. Den 12. marts 1999 indtrådte Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO, den 29. marts 2004 Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Slovakiet og Slovenien ligeså. I det samme tidsrum fandt den »Orange Revolution« sted i Ukraine, som kortvarigt hjalp Julia Timosjenko, der, med hendes egne ord, vil »skyde Putin for panden«, til magten; kort tid forinden havde »Rosenrevolutionen« allerede ført til, at præsident Eduard Sjevardnadse blev væltet.

Siden da har de ovenfor anførte organisationer, altid støttet af Det britiske Imperiums idésmide, Oxford og Cambridge, udvidet de farvede revolutioner til stort set hele verden; det såkaldte Arabiske Forår, hvor diverse tænketankes betalte aktivister udnyttede befolkningens frustration over den økonomiske situation; den forsøgte, men fejlslagne Hvide Revolution mod Rusland; destabiliseringen af Thailand, Hongkong og nu, forsøget på at vælte præsident Peña Nietos regering i Mexico, der netop var begyndt at bevæge sig væk fra »Mexicos historiske og geografiske problem«.

På den årlige konference om international sikkerhed i Moskva, der fandt sted den 23. maj, angreb Ruslands og Belarus' militære lederskab skarpt Vestens »nye aggressionsteknik«. De erklærede, at de betragtede de »farvede revolutioner« som en ny form for angrebskrig, der som geopolitisk mål har en målrettet destabilisering af lande, der befinder sig i en strategisk vigtig position og fører en uafhængig udenrigspolitik og økonomisk politik. Målet skulle være en betydelig magtbalanceforskydning, der er rettet mod Rusland, Kina og områderne i Mellemøsten, Afrika, Centralasien og Sydasien.

Ved den russiske forsvarsminister Shoigus og hans viceminister Antonovs seneste besøg i Beijing indgik de en fælles aftale med den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan om, at de to stater, frem for alt i lyset af situationen i Ukraine og Hongkong, ville samarbejde omkring »farvede revolutioner«. Den 20. november havde præsident Putin møde med det udvidede russiske sikkerhedsråd for at drøfte et udkast til en »Strategi for kampen mod ekstremisme i den Russiske Føderation frem til 2025«. Putin påpegede her de farvede revolutioners geopolitiske funktion, som havde til formål at ændre indflydelsessfærerne, og at Rusland ville gøre alt, hvad der stod i dets magt, for at sikre, at det aldrig ville lykkes i Rusland. Han understregede udtrykkeligt forskellen mellem legitime protester, demonstrations- og ytringsfrihed, og så en

udefra styret politik for regimeskift.

Drejer farvede revolutioner sig da om udbredelse af demokrati? Drejer Obamas dekret, med hvilket han egenrådigt, uden at bekymre sig om Kongressens funktion som lovgivende myndighed, har hævet fem millioner illegale immigranternes status, drejer det sig om disse menneskers ve og vel? I så fald, hvorfor tvinger Det Hvide Hus så Mexico til at annullere den allerede besluttede bygning af en højhastighedsjernbane mellem Mexico City og byen Querétaro med Kinas hjælp? Hvorfor forsøgte de at forhindre præsident Nietos rejse til Kina? Når selv Tv-kanalen ZDF ikke kommer uden om at rapportere, at Obama nu, efter udtalelser fra republikanerne, har opkastet sig til Kejser af Amerika, så står det måske virkelig ikke så godt til med Vestens demokrati? Og har Kina ikke gjort meget mere for sin befolknings menneskerettigheder, når det har befriet mange hundrede millioner af mennesker fra fattigdom og hjulpet dem til en god levestandard, end lige netop Trojkaen (EU-kommissionen, Europæiske Centralbank, Internationale Valutafond), der har forvandlet hele Sydeuropa til et fattighus, hvor fødselsraten falder og døds- og selvmodsraten stiger? Og hvad signalerer det egentlig, når 80 % af den russiske befolkning giver præsident Putin deres fulde støtte?

Kendsgerningen er, at USA's, Storbritanniens, EU's, NATO's og desværre også fr. Merkels, gennem massepsykologisk propaganda støttede, geopolitik rettet imod Rusland og, pr. implikation, også mod Kina, har bragt os til randen af en ny verdenskrig.

På præsident Obamas og præsident Xi Jinpings afsluttende pressekonference efter APEC-konferencen i Beijing indbød Xi USA og alle andre stater til at være med i opbygningen af den Nye Silkevej og den nye Silkevejs-udviklingsfond. Alle BRIKS-staternes politiske og økonomiske projekter har en udtrykkelig inkluderende karakter. Den Nye Silkevej, de nye udviklingsbanker, der udelukkende kun er helliget finansiering af fremtidsorienterede udviklingsprojekter – de er alle sammen projekter, som inkluderer hele menneskeheden og vil føre

udviklingen frem til et højere niveau.

Det eneste, der behøves, er de europæiske nationers og USA's positive tilsagn. Når vore borgere forstår, at de »dunkle penge«, som har købt mange politikere i USA, og at de personer, som ønsker at konsolidere de »dunkle penges« magt gennem sådanne aftaler som Transatlantic Trade and Investment Partnership, TTIP, og Trans-Pacific Partnership, TPP, sådan som ikke mindst den tyske forbundskansler Merkel, også finansierer de farvede revolutioner, vil de forhåbentlig vågne.

Den indiske premierminister Modi har opfordret til en »massebevægelse for udvikling«. Det er præcis det, vi også har brug for i Europa og USA. Xi Jinpings tilbud om, at hele verden skal deltage i opbygningen af den Nye Silkevej, er det bedste, men sandsynligvis også det sidste, tilbud om at bevare verdensfreden og indlede en ny æra for menneskeheden.

Hjælp os med at få Tyskland bort fra selvmordskonfrontationen med Rusland og tage imod tilbuddet om at samarbejde om den Nye Silkevej. Det er det bedste, du kan gøre for dig selv og din fremtid.

**RESOLUTION 22. nov. 2014:
USA og Europa må have modet
til at afvise
geopolitik og i stedet**

samarbejde med BRIKS

Se de første hundrede underskrifter af prominente personer fra 20 nationer nederst på siden.

Se også: [PRESSEMEDDELELSE](#)

Nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Hugo Andersen, Director, Taarnby Karroserifabrik, Taarnby

John Scales Avery, Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs

Tom Gillesberg, Chairman, The Schiller Institute in Denmark

Anika Telmányi Lylloff, Violinist, Copenhagen

Mohammad Mahfoud, Head of Danish- Syrian Union

Jens Jorgen Nielsen, Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia

Thomas Grønlund Nielsen, Physics Lecturer, Herlufsholm Skole

Ole Skjold, former director Ole Skjold ApS, Frederikssund

Erling Svendsen, Former President Danish Wheat Growers Association, Hvalso

Ole Valentin-Hjorth, Economist

English pdf: see the pdf at the bottom of the page.

Schiller Instituttet har udsendt følgende internationale

resolution, til underskriftsindsamling:

I nutidens atomvåbenalder kan konsekvensen af en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina kun blive den menneskelige arts udslettelse gennem atomkrig.

BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) er gået i forening for at forfølge en politik med økonomisk udvikling ikke blot for deres egne nationer, men til gavn for befolkningerne i alle nationer. Med dette formål for øje har de skabt en Ny Udviklingsbank til at investere milliarder i nødvendige udviklingsprojekter.

Kina har for nylig taget de første skridt til den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, som flere end 20 asiatiske nationer har tilsluttet sig som stiftende medlemmer, og Kina har ligeledes oprettet en Silkevejs-udviklingsfond.

På APEC-konferencen i Beijing inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske præsident Obama til at gå med i Kinas og andre asiatiske nationers, inklusive Ruslands, indsats for at udvikle den Nye Silkevej.

Disse initiativer er ikke geopolitiske i deres natur. I modsætning til frihandelsaftalen Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortaler for, og som ekskluderer Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag til det Asiatiske Stillehavsområdes Frihandelsaftale (FTAAP), inkluderende. De er baseret på den idé, som afdøde Pave Paul VI udtrykte som, at »det nye navn for fred er udvikling«. På det nyligt afholdte G20-topmøde i Australien talte både Xi Jinping og den indiske premierminister Modi således begge om det dobbelte formål, at opnå global fred og bringe en afslutning på fattigdom gennem økonomisk udvikling.

Der er intet problem i verden, der ikke kan løses gennem en sådan tilgang, og modsat vil intet problem blive løst uden.

Et sådant samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien,

blandt andre nationer, er nødvendigt for at besejre Ebola-pandemien i Afrika.

Den terrortrussel, der repræsenteres af ISIS og al-Qaeda, har i lige grad som sit mål Rusland, Kina og Indien, såvel som også USA og Europa. Den kan kun overvindes gennem en ny sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde.

Politikken med at gennemføre »farvede revolutioner« under påskud af demokrati repræsenterer, selv om dette begreb ikke nævnes, en krigspolitik, fordi det har til formål at vælte regeringer ved hjælp af penge fra udlandet. Det må stoppe. Kampagnen for at påtvinge Rusland sanktioner på grund af landets opposition mod sådanne »farvede revolutioner« og det nazistiske kup i Ukraine forværrer blot den globale krise. En fremgangsmåde, baseret på gensidigt samarbejde for at opnå menneskehedens fælles mål over hele Eurasien og videre endnu, ville i stedet skabe grundlaget for global fred.

Alt imens USA har forladt Kennedys rumprogram, så har kineserne forpligtet sig over for et måneprogram med fokus på udvinding af helium-3 med det formål at skabe ubegrænset fusionsenergi. Med et samarbejde mellem USA, Europa, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, ville mennesket endelig kunne virkeliggøre Johannes Keplers vision om at beherske solsystemets love, til gavn for mennesket.

Udelukkende kun en sådan tilgang ville bringe USA og Europa tilbage til deres oprindelige formål, som det kommer til udtryk i den Europæiske Renæssance og den Amerikanske Revolution, et formål, som USA og Europa i stigende grad har forladt, og som resten af verden nu har vedtaget og nu indtrængende opfordrer dem til atter at vedtage.

Vi opfordrer derfor USA og Europa til at forlade fortidens geopolitiske selvmordspolitik, som førte til de to forrige verdenskrige og er i færd med at føre til den tredje, og i stedet opbygge en fremtid for hele menneskeheden gennem atter

at vedtage Den westfalske Freds princip, gennem at basere udenrigspolitik på princippet om »den andens fordel«, som gjorde en ende på trediveårskrigen i Europa, samt på John Quincy Adams' idé om »et samfund baseret på principper mellem suveræne nationalstater«.

Dette er det eneste handlingsforløb, som er i overensstemmelse med menneskets sande natur som den eneste, kreative art. Ethvert andet handlingsforløb er baseret på idéen om, at mennesket er et dyr, og vil føre til menneskets udslettelse.

Som patrioter i vore egne nationer, og som verdensborgere, opfordrer vi vore medborgere og vore nationers ledere til at have det fornødne mod til at bryde den aktuelle cyklus med en optrapning af bestialiteter, gennem at tage imod det generøse tilbud om at samarbejde med BRIKS.

(Ved at underskrive denne erklæring giver jeg tilladelse til, at mit navn må offentliggøres.)

Send venligst navn, stilling (kun til identifikation), og gerne telefonnummer gennem skrivunder.net (se ovenpå eller www.skrivunder.net/samarbejde_med_briks) eller si@schillerinstitut.dk Send gerne resolutionen rundt til dine kontakter og andre som du mener burde skrive under.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesberg, Formand for Schiller Instituttet i Danmark, har også skrevet under.

First Name	Last Name	Title	City	State	Country
Morad	Abou-Sabe	Arab American League of Voters of NJ	Monroe	New Jersey	USA
Amer	Aboud	Syrian American Forum	Chicago	Illinois	USA
Fidel	Acevedo	Co-Chair, Progressive Hispanic Caucus, Texas Democratic Party		Texas	USA
Ramatu	Ahmed	Founder, Federation of African Muslim Women in America	Bronx	New York	USA

Jacques	Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States	New York	New York	USA
Roseanne	Barr	Comedienne and former Presidential candidate, Peace and Freedom Party		Hawaii	USA
George	Bioletto	International Association of Machinist Trustee	Long Beach	California	USA
Kofi A.	Boateng, PhD	African Federation, Inc.	Ossing	New York	USA
Elena	Branson	President, Russia Center	New York	New York	USA
Howard	Chang	Professor of Hydraulic Engineering (ret) San Diego State University	San Diego	California	USA
Ramsey	Clark	US Attorney General 1967-69	New York	New York	USA
Jaime	Contreras	business representative, Painters Union, Las Vegas, Nevada, Las Vegas Chapter Co-ordinator for Labor Council For Latin American Advancement	Las Vegas	Nevada	USA
Hal	Cooper	Transportation Engineer, Advisory Board for Seattle's Freight Transportation Division	Seattle	Washington	USA
Brian	Crowell	Teacher, former Shop Steward, American Federation of Teachers Local 1078	Berkley	California	USA
Dr. Fred	Dallmayr	Co-Chair, World Public Forum—Dialogue of Civilizations	South Bend	Indiana	USA
Dr. Bill	Deagle	Genesis Communication Network, Host, Nutri-Medical Report		California	USA
E. Leopold	Edwards	retired faculty Howard University	Washington	D.C.	USA
James H.	Fetzer PhD	McKnight Professor Emeritus, University of Minnesota, Duluth	Duluth	Minnesota	USA
James	Fox	President, American Fertilizer Trade, LLC	Great Neck	New York	USA
Cornelius	Gallagher	U.S. Congressman 1959-1973		New Jersey	USA

Donald	Gibson	Professor Emeritus, University of Pittsburgh, author of Wealth, Power, and the Crisis of Laissez Faire Capitalism and Battling Wall St.: The Kennedy Presidency	Greensburg	Pennsylvania	USA
George C.	Hillman, MBA	American Entrepreneur	Boston	Massachusetts	USA
Jim	Hogue	Host, WGDR radio	Plainfield	Vermont	USA
Lok	Home	President of the Robbins Co.	Solon	Ohio	USA
Hunter	Huang	Pres. National Association for China's Peaceful Unification	Washington	D.C.	USA
Fred	Huenefeld	Member State Democratic Party Central Committee, Louisiana	Monroe	Louisiana	USA
Rep. Thomas	Jackson	State Representative Alabama		Alabama	USA
Constance	Johnson	Oklahoma State Senator (retired) District 48		Oklahoma	USA
Ralph	Johnson	Professional Engineer, Nuclear Industry	Seattle	Washington	USA
Sam	Kahl	District Leader, Democratic Party of Multnomah County Oregon	Portland	Oregon	USA
Fred	Kaviani	sales manger surface transportation systems, Monogram Systems	Los Angeles	California	USA
George	Krasnow	President, Russian-American Goodwill Association			USA
Lyndon H.	LaRouche	Economist, Statesmen	Round Hill	Virginia	USA
Eric	Larsen	author, The Skull of Yorick: The Emptiness of American Thinking at a Time of Grave Peril	New York	New York	USA
LeMar	Lemmons III	At Large Member, and former President Detroit Board of Public Education; former member Michigan House of Representatives	Detroit	Michagan	USA
Edward	Lozansky, PhD	President and Founder, American University in Moscow Founder, World Russia Forum	Washington	D.C.	USA
Wayne	Madsen	Publisher and Editor, The Wayne Madsen Report			USA
Mike	Manypenny	Member, West Virginia House of Delegates		West Virginia	USA

Thomas Grolund	Miner	Chairman and CEO of Thomas H. Miner Associates, Inc.	Chicago	Illinois	USA
Saket	Mishra	Volunteer, Association for India's Development, MIT	Boston	Massachusetts	USA
Anthony	Morss	Music Director and Principal Conductor of the New Jersey Association of Verismo Opera, Inc.	New York	New York	USA
Robert	Newton	former Vice President Communications Workers of America Local 2252	Oakton	Virginia	USA
Nomi	Prins	Author of All the Presidents' Bankers: The Hidden Alliances that Drive American Power	Los Angeles	California	USA
Ganga P.	Ramdas, PhD, MA, MS	Professor of Economics, Lincoln University	Philadelphia	Pennsylvania	USA
Phillip	Restino	VFP 136, chapter co-chair, Central Florida, Vets for Peace	Daytona	Florida	USA
Natalie	Sabelnik	Russian-American Community Leader	San Francisco	California	USA
Ranjani	Saigal	Executive Director, Ekal Vidyalaya Foundation of the USA	Burlington	Massachusetts	USA
Jose I.	Sangerman, PhD	Biologics Researcher	Boston	Massachusetts	USA
Keith L.	Shaffer	former President IAM local 1784	Baltimore	Maryland	USA
Prashant	Shah	Publisher, India Tribune	Chicago	Illinois	USA
Vaithilingam	Shanmuganathan	National Committee Member-Liberal Party of Sri Lanka; Secretary General-Liberal Democratic Workers Union of Sri Lanka; Former Advisor to the Governor of the Central Bank of Sri Lanka	Azusa	California	USA
Baifeng	Sun	Director, The Confucius Institute, UMASS Boston		Massachusetts	USA
Rosemarie	Swanger	Pennsylvania State Rep. (ret)		Pennsylvania	USA
Dr. John	Telford	Superintendent (retired) Detroit Public Schools	Detroit	Michigan	USA
Judith	Van Dyke	Association of Small Entrepreneurs	Syracuse	New York	USA

Bob	Van Hee	Alderman, Former City Council President	Redwood Falls	Minnesota	USA
Anil	Verma	President Anil Verma Associates, Inc.	Los Angeles	California	USA
Pat	Wadsworth	Former Chair, Current Secretary Grays Harbort Democrats	Washington	Grays Harbor	USA
Lowell	Young	treasurer, Mariposa County Democratic Central Committee	Mariposa	California	USA
Joanne	Wilder	Editor, Patriot newspaper	Syracuse	New York	USA
Julio C.	González	former Secretary of State of the Argentine Republic, and university professor,	Buenos Aires		Argentina
Carlos Alberto Baltazar	Perez Galindo	Attorney	Buenos Aires		Argentina
Prof. Dr. Hans	Koechler	President, International Progress Organization	Vienna		Austria
Michael	Machura	counsellor and engineer, Österreichischer Wirtschaftsrat			Austria
David	Comissiong	President, Clement Payne Movement; Former Senator, Government of Barbados, Former Director, Commission for Pan-African Affairs, Government of Barbados			Barbados
María Luz	Navarrete Alarcón	Vice President for Social Security of the Aquí la Gente Citizens Movement	Santiago		Chile
Jhon	Jairo Jaramillo	Liberal Arts Professor, University of el Valle			Colombia
Georges	Beriachvili	Pianist	Paris	Ile de France	France
Col. (ret) Alain	Corvez	Counsellor for international strategy and former advisor to the General-in-Command of UNIFIL			France
Pierre	Eboundit	President of the Panafrican League-Umoja	Reims		France
Ali	Rastbeen	President Geopolitical Academy Of Paris	Paris		France

Dr Louis	Reymondon	honorary Surgeon of French hospitals and President of VietAmitié (France-Vietnam Friendship Association)			France
Jean-Jacques	Seymour	Radio Journalist	Paris		France
Bassam	Tahhan	Franco-Syrian Professor of Geostrategy, Ecole nationale supérieure des techniques avancées (ENSTA)	Paris		France
Wolfgang	Effenberger	Publicist		Bavaria	Germany
Dr. Dr. Josef	Gruber	Professor, Emeritus	Hagen		Germany
Ekaterina	Medvedeva-Schwerbock	Actress	Berlin	Berlin	Germany
Dorothea	Schleifenbaum	County Councilwoman Siegen-Wittgenstein	Siegen		Germany
Dr. Gallus	Strobel	Mayor, Triberg Germany	Triberg	Baden-Wurtemberg	Germany
Dmitris	Tzamouranis	Greek Visual Artist	Berlin		Germany
H.C.	von Sponeck	Former U.N. Assistant Secretary General			Germany
Prof. Dr. Carl-Otto	Weiss	Research Director at the Physikalisch-Technische Bundesanstalt (PTB)	Braunschweig		Germany
Helga	Zepp-LaRouche	Founder, Schiller Institute	Wiesbaden		Germany
Leonidas	Chrysanthopoulos	Ambassador (ret), Member of the Political Secretariat of EPAM (United People's Front)			Greece
Panos	Kammenos	President of the Independent Greeks, Member of the Hellenic Parliament	Athens		Greece
Lefteris	Karayannis	Ret. Ambassador, Diplomatic advisor to Panos Kammenos .	Athens		Greece
Theodore	Katsanevas	Chairman of the Drachma 5 Party	Athens		Greece
General (ret) Konstantinos	Konstantinides	one of the founders of Generals Against Nuclear War			Greece
Dr. George	Pararas-Carayannis	Chairman, 6th International Tsunami Symposium, COSTA RICA 2014; President Tsunami Society International; Editor, SCIENCE OF TSUNAMI HAZARDS;			Greece

Dr. George	Tsobanoglou	Vice President, International Sociological Association, Research committee on Sociotechnics / Sociological Practice			Greece
Yufang	Guo	Chairman, Jomec International	Rotterdam	Rotterdam	Holland
Dr. Vinod	Saighal	Executive Director, Eco Monitors Society	New Dehli		India
Arun	Shrivastava	Author	New Dehli		India
Antonella	Banaudi	Opera Singer		Sanremo	Italy
Gabriele	Chiurli	Member, Tuscany Regional Council	Arezzo		Italy
Nino	Galloni	Economist,			Italy
Alfonso	Gianni	Director of the Cercare Ancora Foundation	Rome		Italy
Enzo	Siviero	Member of the Italian National Council of Universities	Padua		Italy
Valentina Iorio	Tomasetti	City Councilwoman	Galliate Lombardo		Italy
Chandra	Muzaffar	President of the International Movement for a Just World	Kuala Lumpur		Malaysia
Luis Benito	Acosta Jiménez	Agronomist, Director General, Agronomy Federation of Mexico City	Mexico City	D.f.	Mexico
Carlos	Arellano Palma	Architectural engineer, Mexican Association of Engineers	Mexico City	D.F.	Mexico
Esteban	Palma Bautista	Civil engineer, Mexican Association of Engineers,	Mexico City	D.F.	Mexico
Gaston	Pardo-Pérez	journalist, Reseau Voltaire	Veracruz	Coatepec	Mexico
Rosa Elia	Romero Guzmán	Federal Congresswoman		Oaxaca	Mexico
José Francisco	Rosales Argüello	Vice President of COPPPAL (Permanent Conference of Political Parties of Latin America and the Caribbean) , Justice Nicaragua Supreme Court			Nicaragua
Architect Julio A.	Mendoza	President of the Chamber of Housing and Infrastructure of Paraguay			Paraguay

Sergei	Cherkasov	Deputy Director for Research, State Geological Museum, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Guzel A.	Danukalova	Institute of Geology, Ufa Scientific Center, Russian Academy of Sciences	Ufa		Russia
Victor	Kuzin	Head of Moscow Bureau for the Defense of Human Rights without Borders,	Moscow		Russia
Stanislav N	Nekrasov	professor; Chairman, International Legal and Futurological Information Agency	Yekaterinburg		Russia
Alexander D.	Petrushin	Institute for Demography, Migration, and Regional Development	Moscow		Russia
Sergy	Pulinets	Space Research Institute, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Sergei V.	Zaitsev	Institute of Solid State Physics, Russian Academy of Sciences	Chernogolovka	Moscow Region	Russia
Jan	Carnogursky	Former Dissident of Czechoslovakia, Former Justice Minister, Slovak Republic			Slovakia
Fructuoso Rodríguez	Morales	retired transport union leader		Las Cannarias	Spain
Javier	Otazu Ojer	Economics Professor, UNED in Pamplona	Pamplona		Spain
Leena	Malkki-Guignard	producer, opera singer, Operafabriken	Malmo		Sweden
Vladimir R.	Marchenko	Confederation of Labor of Ukraine		Kiev	Ukraine
Natalia M.	Vitrenko	doctor of economics; Chairman, Progressive Socialist Party of Ukraine	Kiev		Ukraine